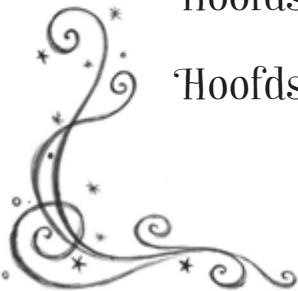

Inhoud

Hoofdstuk 1	11
Hoofdstuk 2	22
Hoofdstuk 3	32
Hoofdstuk 4	56
Hoofdstuk 5	74
Hoofdstuk 6	85
Hoofdstuk 7	99

Hoofdstuk 1

Het was zomervakantie en Lotte en haar nichtje Sanne logeerden bij hun tante Marie. Lotte ging iedere zomer bij haar tante logeren. Maar dit jaar had ze het gevoel dat er iets vreemds aan de hand was. Dat gevoel had ze nog nooit eerder gehad.

Elke avond rond bedtijd hoorde ze hetzelfde. De deur van Sannes slaapkamer kraakte en daarna klonken er zachte voetstappen. Wat deed

haar nichtje toch? Morgen zou Sanne weer naar huis gaan. Lotte moest dus vanavond uitzoeken wat er aan de hand was.

Ze gluurde uit het raam van haar slaapkamer naar de tuin. De maan scheen. Lotte hoopte dat ze Sanne zou zien. Even later zag ze een donkere figuur die het tuinpad volgde. Dat was zonder twijfel haar nichtje! Lotte keek nog even naar haar. Toen sloop ze zo stil als ze kon haar slaap-

kamer uit en liep op haar tenen de trap af.

Lotte vermoedde dat Sannes

vreemde gedrag iets te maken had met een poster die in haar kamer

hing. Daarop stonden magische pony's die een voor een uit een eik naar buiten kwamen. Ze hadden elk een andere kleur en heel fijne, glanzende vleugels. Lotte zag Sanne af en toe naar de poster kijken. Dan keek ze altijd wat raar – niet alsof ze het mooi vond, maar alsof ze zich verbaasde over wat ze zag. Lotte had Sanne een paar keer iets gevraagd over de poster, maar Sanne had alleen haar hoofd geschud. Daarna was ze snel over iets anders begonnen.

Lotte opende de deur naar de tuin. Ze stapte naar buiten, het zilveren maanlicht in. Het gras onder haar blote voeten was nat. Er stond een zacht windje dat langs haar wang blies. Een beetje verderop kon ze Sanne zien. Ze stond naast de enorme eik helemaal achteraan in de tuin. Voorzichtig sloop Lotte naar haar nichtje toe.

Terwijl ze dichterbij kwam, kon ze Sanne heel zachtjes iets horen zeggen. Het klonk als een spreuk, maar Lotte kon de woorden niet verstaan. Toen pakte Sanne een klein, glanzend tasje dat rondom haar hals hing. Lottes hart begon sneller te slaan.

Wat zou dat zijn? vroeg ze zich af. Het tasje glansde in het maanlicht en zag er magisch uit. Sanne stopte haar vingers erin. Daarna begon ze glanzend, gouden poeder over zich heen te

strooien. Lotte keek verwonderd toe. Door het zachte windje vloog er wat poeder naar haar toe.

Even bleef het gouden poeder in de lucht hangen. Lotte strekte haar armen uit. Het poeder was net zo licht als de pluisjes van een paardenbloem. Het kwam op haar vingertoppen terecht. Ze keek naar Sanne om te zien wat die nu zou doen.

Maar... haar nichtje was weg.

‘Sanne?’ riep Lotte.

Er kwam geen antwoord. Toen gebeurde er iets dat nog vreemder was... Alles om haar heen begon te groeien. De eik was altijd al groot geweest, maar nu kwam hij hoog boven haar uit. Hij leek wel uit een land met reuzen te komen. Toen was zelfs het gras hoger dan zij. De tuin was een oerwoud geworden. De stenen leken enorme rotsen en de bloemen waren zo groot als de zon.

Wat gebeurt er? vroeg Lotte zich af. Toen had ze het door... Het was niet zo dat alles aan het groeien was. *Zij* was aan het *krimpen*. En dat was ook wat er met Sanne was gebeurd.

Lotte zag Sanne door een opening tussen de wortels van de eik rennen. *Het komt vast door het magische poeder*, dacht Lotte. *Zou Sanne kunnen toveren?* Er spookten wel honderd vragen door

Lottes hoofd. Ze riep naar Sanne dat ze moest stoppen, maar Sanne was al te ver en hoorde haar niet.

Ik moet haar achterna, dacht Lotte. Ik moet weten wat er aan de hand is.

Even twijfelde ze, omdat ze bang was voor wat er zou komen. Toch wilde ze heel graag meer